

જલામે તાહિર.

શેર. ૭ મઝલ નં. ૧

હો મયરસર સરવરે આલમદી ફરયાની મુઝે
 મોરીયાહે ઉનકે ફરકતખતે મુલતાની મુઝે
 ઉનકે કદમો પર પડા હું દમ નીકલ જાયે અલી
 આજહી આયે અજલ આખિરતુહે આની મુઝે
 કયું રહે યસરખમે છોડા કાફલે વાલોંકા સાથ
 ઠોકરે ખીલવાયગી ચે મેરી નાદાની મુઝે
 આમે ઝમઝમ કીતલખ એક દીન કુવે ઝકવાયગી
 આહમે કરના પડેગા ખુનકા પાની મુઝે
 એક તવજજેહ ડાલકર દીદારહક દીખલા દીઆ
 યાનખી તુમને ચે બખશાફયઝઝહાની મુઝે
 તારે ગીનતા હું શબે કુરકતમે નીહ આતી નહી
 યાનખી યુલ્લાહ હોખાદો શીકલ નુરાની મુઝે
 અપની આંખોંસે લગાકર સરપે રખતું ગર મીલે
 કફસ પાએ ઉનકી તાહેર તાજે મુલતાની મુઝે.

શેર ૭. મઝલ નં. ૨.

કબ સમાતા જલવાએ શમસો કમર આંખોમેહે
 પરતવે નુરે મહમદ જલવ ગરઆંખોમેહે
 દેખલેઈન દો ધરમે દેખનેવાલે દનહે
 એક ધર હેઈનકા હીલમે એક ધર આંખોમેહે
 હમને કયું ઉનકો ન દેખાહે ચે સબ અપના કુસુર
 હેંવો યું હીલમે નિહાં જેસેનઝર આંખોમેહે

જલ્દ ૨૦૦૦ મને ૧૯૨૯ પહેલીખાર કી. ૦-૨-૦

શ્રી પ્રમ્લહીતાર્થ પ્રીન્ડીંગ પ્રેસમાં પા. સોમાબાઇ દલપતરામે
 છાપ્યું. સાહપુર નવીપોળ—અમદાવાદ.

૧૨૨૨૯

અમ સમા અમલો મુનાઈ સરવજીવી અમર
 હમ મેરા અટકા હુમા અમ મે અમર આંખોમે હે
 ચમનહી ઉસકા ને મુઝસે દુર હે। અવશાહ દી
 ય તસવવુર આપકા શામોસહર આંખોમે હે
 કોનસે પરદેમે હે તું હે કહાં તેસ મુકામ
 તુઝકો નઝરે હુંદતી હે તું કીધર આંખોમે હે
 હે પસેમુરદન લી તાહેર અપની આંખોમે તેરી
 ઇસ કદરેશાએયે હમ અખતક અસર આંખોમે હે

શોર ૮. મઝલ નં. ૩

તેરે જલવેકે બેહાગોંકો હોશ આનેસે કીયા મતલબ
 ઉનહેં પીનેસે કયા મતલબ ઉનહેં ખાનેસે કયા મતલબ
 સહેરાએ યસરબકી ફીઝાયે દેખને વાહે
 ઉનહેં શુલઝારે જતનકી હવા ખનેસે કયા મતલબ
 મેરે મોલા ફલક બે કાયદા મુજકો સતાતા હે
 બીજક દીજીએ કે તુજકો મેરે દીવાનેસે કયા મતલબ
 ગુનાહોંસે મેગલરાયા તો ફરમાને લગે હઝરત
 તેરે હામીનો હમ હે તુજકો ગમરાનેસે કયા મતલબ
 શીદાએસાકી એ કોસર શરાબે શોક પીતે હે
 ને તૈનહે હે ઉનહેં દુનીયાકે મેખ.નેસે કયા મતલબ
 લીખારી હું મેં ઉસરઝઝાકકા નેરઝઝાકે મુતલક હે
 મુઝે ગેરે કે આગે હાથ ફેલાને સે કયા મતલબ
 વહાળી દુશમનેદી હે વોહ મેરા હોસ્ત કયું હોતા
 અજ હઝરત મુઝે એસે કે યારાને સે કયા મતલબ
 ખુદ તાહેરકો સુરવત દેતો હે રસ્તા મદીનેકા
 ઇસે હીંદુસ્તાનમે ઠોકરે ખ.નેસે કયા મતલબ

શોર ૭. મઝલ નં. ૮

અફતગુ ઉનકી હે ઠાણુલ લાહસે મીલતી હુધ
 મુશ કલામી હે કયા મુલ્લાહસે મીલતી હુધ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીગણિત વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૮૨૧ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ હુલામે તાહિર

વિષય ૮, ૪૬૮ : ૪ ૪૬૮

અમનસીમે સુખ હે મુ કલ્પી હે તુ અટયેલીમાં
 આરહો હે ક્યારમુલીદ હસે મીલતી હુધ
 લાખબને જુમ મીથ અખરુએ હઝરતપર નીસાર
 ચે હુરા હે મદે બીસમીલાહસે મીલતી હુધ
 હરચે હ કી હે સમાધ દરમે હર કા હે ગુફુર
 ફાનસી સુરતહે ગેહ હ સે મીલતી હુધ
 લોગ સ એ કુ બાંઝની શમશકા માલગયા બ્યાર
 બેહ સદાથી કુમ્પેઝ હ હસે મીલતી હુધ
 આરજુ ચે હે પગે બા કુ મદીને મેં નમાઝ
 મસજીદેનબવી હે બે તુલાહસે મીલતી હુધ
 શોક નાઅતે સુસતુફા તાહે ન છે ડેગા કબી
 છાળદુંતડેના બતચે કયું અદ્વાહસે મીલતી હુધ

શીર ૯. ગઝલ નં. ૫

મોહમદ ચે ભુત્તે ખુ હો રહા હે
 કેહ ઉમતચે ઉનકી શીદ હો રહા હે
 અઝાહું તઅવવુર મે તયયા કીતનીઅ
 ખીયા લેતખી રેહનમા હો રહા હે
 કહીં ડુબ સકતી હે ઉમ્મતકી કથતી
 કરમ આપકા નાખુદા હો રહા હે
 ઉઠે મીમ એહમદ કાપરદા તો રેખું
 કે પરદેમે દર પરદા કયા હો રહા હે
 અપક બાયે આંખે તો દીલ બોલ હો
 મુહમદસે વસલે ખુદ હો રહા હે
 અમકતે હે સીને મે દાગે મુહ ત
 ચે શુવશન અબજ પુર શીઝા હો રહા હે
 શુનેડગાર ઉમ્મત રીહ હો રહી હે
 મોહામદસે વાઅદા વફા હો રહા હે
 તુ વાહ દેનેવાલા કે અઝ ક મુતલક
 તોરે દરસે સબ કુચ્છ અતા હો રહ હો

મેં ઉસ કુખરે મુમુક્ષા શયદા હું તારે
પુદા અસપે પુદ મુખતીલા , હો રહા હે

શીર. ૭ ગઝલ નં. ૬

તુમતો મેહબુબે પુદા હો તુમસે બળહકર કોનહે
તુમસે આલા તુમસે અફઝલ તુમસે બેહતર કોનહે
ખલકમેં મશહુર હે બંદા નવાઝી આપકી
બનદા પરવર આપસા અયબનદા પરવર કોન હે
આયતે લોલાક કીસકી શાન મેંનાઝિલ હુધ
મુન કિરો અયસાન બી અણાહો અકબર કોનહે
સાફ આતે હેં નઝર આઈનએ હીલમેં હુઝુર
સાહેબે તકદીર હું મુજસાસીકંદર કોન હે
લાખબને તુમપે સદકે એક બં કયા ચીઝ હે
તુમતો હો હર હીલકે અંદર તુમસે બાહર કોન હે
શુલશને કોનોમકાં મેં સરવરેલી કે સીવા
બુલબુલો બાગેનુબુવતકા શુલેતર કોન હે
કીસકે નાલેનો સે તારે અરથ કે ઇઝત મીલી
કીસકો ચે ફતબા મીલા એસા પયગમ્બર કોન હે

શીર ૭ ગઝલ નં. ૭.

ક્યાં હેં રેહમતે હકકા ખઝાના દેખનેવાલે
લગાવે મુજકો સીનેસે મહીના દેખનેવાલે
મેરે મોલા મેરી કીશતી લંવરમેં હુમ બતી હે
લગાવે પાર બેઝકો શફીના દેખનેવાલે
હીખાતાહે કીસેરીહવાંન ફીઝા શુલઝાર જન્નતકી
નદે જોંગે કલા દરતે મહીના દેખનેવાલે
અગર વોહ દેખતે મોહરેનુબુવત લોટ હો બતે
બેથ મોહરે મુલેમાન કાનગીના દેખનેવાલે
તમન્નાહે ચેહી હીલકી મીલેતો ચુમલું આંખે

કહે પાથે ચહે-ચાહે મરીના દેખનેવાલે
 નથી હાજત ઉનહોં અથે સુમીનો કુચ્છ ઇતર જન્નતકી
 મોઅતરથે મોહોમદકા પસીનાદે દેખનેવાલે
 હીખાએ અપને સદકેમેં ખુશ હરએક સુસામાનકો
 બડે ખુશખખતહોં તાહોરમદીના દેખનેવાલે

શેર ૮ ગઝલ નં. ૮

જહાં મેહોને અહમદકી રસાઇ હોનેવાલી હે
 અયાં કાબે મેશાને મુસતુફાઇ હોનેવાલી હે
 તવલલુદ આજ દુનીયામેં વોહ મેહુખમે ખુશ હોંગે
 કેળનપર શેક્તા સારી ખુદાઈ હોનેવાલી હે
 મીટોગી કુફરની ગુલમત બજે ગાદીનકાડંકા
 ખુરાઈ દુર કરનેકો ભલાઈ હોનેવાલી હે
 ખુશ આજ આમીનાબીબીકો વોહ ફરજંદ બખશેગા
 હલીમા સાઅદીયા યે જીસકી ખીત્તાઈ હોનેવાલી હે
 મલક સલવાત પળતેકેં ફત્તકપર શોર બરપાહે
 અરબમેં ધુમડે ઘરઘર સફાઈ હોનેવાલી હે
 હુવેહેં ખુશક દરયાએ અરબ સેરાબ પાનીસે
 ચમન સરસબઝડે જલવા શીઝાઈ હોનેવાલી હે
 તીયુરે મગદબી બોલે યે મશરીકકે પરીનદાંસે
 બુતોંકી આજ કાબેસે જુદાઈ હોનેવાલી હે
 મઝા આયેગા હુટીગે બહારે ગુલશને જનનત
 ગુનેહગારોંકી દોઝખસે રેહાઈ હોનેવાલી હે
 અગર મુશકીલ પડી તુઝપર તજદલી ચાહીયે તાહીર
 ખુશ ચાહેતો અબ મુશકીલ કુસાઈ હોનેવાલી હે

શેર ૫ ગઝલ નં. ૯

જો હમદ ઇલાહીમેં કહન બોલ રહા હે
 તોહીકે કુઝમેં ચકર ઘોલ રહાહે

કુરબાન તેરી શાને રહીમીકે ખુદાયા
 રેહમતકી તરાજુમેં શુનેહ વોલરહાહે
 ગર દીલમેં પળી હે જો તેરી આહુકી રસ્મી
 દીલડોલકી માંનીહ મેરા ડોલ રહાડે
 સૈયાહ મુજે કુનજે કદમ ખુલદે બરીકે
 તીલી મેરેપીંજરેકી અબસ ખેલ રહાહે
 કયા ખવાબમેં ગફલત કીપજા સોતાકે તાહે
 ઉઠ બેઠ કેહ અબ મુરગ સહર બોતરહાહે

શીર ૭ ગઝલ નં. ૧૦

રહેં શે નઝર ચસરબ નગરી યા આરજુ દારમ
 કટે સુખસે મોરી સગરી હમરીયા આરજુ દારમ
 તોરી પયું પદે બાદેસબા સુનવે અરબ મોરી
 રમુલીલાહકી લાદે ખમરીયા આરજુ દારમ
 તસવર મેરી આંખોમેં બંધે એક કમલીવાત્રેકા
 જો કાબેસે ઉઠેકારી બહરીયા આરજુ દારમ
 નહી બાતા મેરે દીલકો શકુખાઝાર ફનીયાકા
 મદીનેકી દીખાદીજે બજરીયા આરજુ દારમ
 લખે કોસર જો દેખેં આપ મુજકો સાકીએ કેસર !
 જોખાલી હોતો ભરદીજે ગગરીયા આરજુ દારમ
 કહાં તક હીજરમેં તળપુ શહાદરદે બુદાઈમેં
 બસ અબતો કીજેકીરપાકી નઝરીયા આરજુદારમ
 સફરકી દીલમેં ઠની હે તો ચક્ક કાબેકો અયત્તહેર
 વોહી રસ્તે વોહી સીદી ડગરીયા આરજુ દારમ

શીર ૩૨ ગઝલ નં. ૧૧

આપતય કર ચુકે જબ મુકામે દના
 કોઈ વેહદતકા પડદા ઉઠાને લગા
 હોકે બેતાબપરદેસે નીકલા ખુદા
 અપને બહેકો જલવાદીબાનેગા

રેહતા આશીસે માથુકકમતકે જુદા
 આયે છપ્રીવદારન બહુકમે ખુદા
 લાયકોસરકા પાની વજુકે લાયે
 શોક ઝંજીર હુજર હિવાને લગા
 આકે દેખાકે સાંધારજીનો બચર
 ખવામે રાહતમેં થે ઉચ્છેદાનીકે ધર
 પાયે બકહસસે પર અપને લગે
 શોક વસત્રે ઇલાહી જગાને લગા
 ખવામ રહમતમેં જાગેને શાહે
 હુદ. કીયા હુજરમેં ફારન દુગાના અહા
 વહસે નિલેનો દુલ દુલથા હરપે ખગા
 ઉનકો બીઠ લાકે સરખત દેખાનેલગા
 સેર સાતોં ફલકકી કરાઇ ઉન્હેં
 ચીજ એક એક વહાંકી દીખાઇ ઉન્હેં
 સારે નમીયું સે હઝરત મુવાકી હુવે
 જીસને દેખા ખુશીયાં મનાને લગા
 દીયા ઇન્કમેલદુનીકા હકને સબક
 હુવે આપ પર રોશન ચોવદાતમક
 કબી આંખોસેસેકુને જો દેખાનથા
 વો તમાશા થે કુહરત દીખાને લગા
 રખખા હઝરતને ના લેન પેકુને કદમ
 કયા મુબારીક વોહ ચબથી ખુદાકી કસમ
 અશકો પ્રજાકાતોહકામીલા
 સોલી કીસખતકે અપની જગાને લગા
 બામ જનત પે પોંહચે જો શાહે ઉમમ
 બોલે ગીવમાકે આઈયે અબરે કરમ
 બળકે હુકમે હઝરતકે જુમે કદમ
 ફર્શ આંખોંકા રીક્વાં બીજાને લગા
 આખેં જુક જુક કે તસલીમ કરને લગી

ગોઠ જનનતકે કુલોંસે ભરને લગી
 નખલે તુખા લચકર ખમીદા હુવા
 બહરે તાંઝીમસરકો કુખાને લગા
 નખમે શાહીકે બુઝબુલ સુનાને લગી
 ખીલકે હરએક કલી મુસકરાને લગી
 શાએં કુખને લગી બરગ હીલને લગે
 નખલ બુ-ખા હુવે વજદ આનેલગા
 બાબે દોઝખપે પેહલે જોખતમે રસુલ
 અપની ઉમતકી ગમખાર સાલાર કુલ
 પહેલાતખકા જોથા ઓર તબકોં સેકમ
 ઉસકી હિફતકો માલીક દીખાને લગા
 પ્રીરતો હજરત પરશાન હોનેલગે
 ધ્યાન ઉમતકા આયા તો રોને લગે
 એસી હાલત બુઝાંસે ન દેખી ગઈ
 જોશ દરીયા ચે રેહમતમે આને લગા
 હુકમ આયાકે મેહબુબ કરતા હેકયુ
 અપની ઉમતકાગમ ઇતના કરતા હેકયુ
 ચબકો રેહમતસે બખશુંગા રોઝેજા
 એસાએકલન હો દીલ ઠીકાને લગા
 સુનકે ધરશાહે ખારીચે શેકને કહા
 તેરી રેહમત કે કુરમાન બારે ખુદા
 મુઝકો ઉમતકી બક્ષીસ કામુઝદા દીયા
 નાઝ મેરે તો એસે ઉઠાને લગા
 હોકે રૂબસત જખમચે હખીજે ખુદા
 દીનકો બુઝકસે ચબકા કિસ્સા કહા
 માલે સચ્ચેહો તુમ અય નખી મુસ્તુફા
 ઓર અબુજહેલ કુ ઠાખાને લગા
 હાલ હરએકકા તાહેર તુ સખમે સુના
 જો સુનાસીબ થા દોનોકો હીસ્સા મીલ

અમ્મે દુનીયામે સીદીક અકબરદુવે
કુકા દોઝખમે બાકર દીકાને લગા

શેર ૭ ગઝલ નં. ૧૧

હમ દલીલે કુલ્લોનકસીન સખ ફના હો બાધગે
હમબી એકદાન રાહીયે મુલક ખકા હો બાધગે
કપ્રહીતક સાથ દેગે દોસ્તાને બેરીયા
દાબકર મટીમે સખ પ્યારે જુદા હો બાધગે
હાથ ખાલી બાધગે દુનીયાસે દોલત છોડકર
માલકે માલીક અઝીઝે અફરબા હો બાધગે
હોગયે ઝોલાહસે માં બાપતો મર કર જુદા
પુલહમે અયમોમીનો સખ એક જા હોબાધગે
છતેછ કુરુઠ કામ કરલો આખીરતકાગાપ્રીત્રે
મરતે દન બેકાર સારે દસ્તોપા હો બાધગે
પેહલવાં કયાકરરહેહે છસમકે આઝાપેનાઝ
કબરમે કાંડે મકાંડેકી ગીઝા હો બાધગે
દેખકર મરકદમે તાહોર સરવરે દીંકા જમાલ
આશીકે બાંબાઝ કદમોંપર ફીદા હો બાધગે

શેર ૭ ગઝલ નં. ૧૨

જબ અયાંનુરેશ હે ઝમન હોગયા
બીન ચમન બીન ચમન બીન ચમન હોગયા
ડરકે શેતાન પહાડેમે બાકર છુપા
બેવતન બેવતન બેવતન હોગયા
સારે કુફરારજને સે બેઝારથે
એકમરન એકમરન એકમરન હોગયા.
કાંટે કાંટેકો યસરબકેથીયે ખુશી
બાંવતન નસરતન યાસમન હોગયા
ખાક જલ બૂનકે ગેરતસે ખુજહેલકા

તનખદન તનખદન તનખદન હોગયા
 મીસલે ખુલખુલ મસરતસે મુરબી ચહેર
 નગમેઝન નગમેઝન નગમેઝન હોગયા
 ખુબ છેખાયે તાહેરને છુકે નખી
 દીલમગન દીલમગન દીલમગન હોગયા

શેર ૧૮ ગઝલ નં. ૧૩

વેહ નીશાને કુદર મીટા ગયે બખુલ ખુદાસે મીલા ગયે
 યે કીયા ખુદાકે હખીખનેકે ખુલોકો કલમા પઢા ગયે
 રહે કુદર શીર્કસે ફેરફર વો ખુદાકા રસ્તા બતા ગયે
 હમે ઇસહાર પે ચલાગયે કે હરએક બલાસે બચા ગયે
 મુજે યુંશુનાહોપે નાઝહે કરમ ઉનકા મેહરમેરાઝહે
 મેરે પરદા પોશહે મુરતુફા ને બલેકે એબ ખુશા ગયે
 મેં ફંસાયા મેહરે શુનાહમેં લીઆ મુજકો અપની પનાહમેં
 અને બલકકેહલીહે ના ખુદા વોહી મેહા પાર લગા ગયે
 કશી રોતે રોતે ને સોગયા તોનઝારા આપકા હોગયા
 મુજે ખ્યાખમેં નજર આ ગયે મેરે સોતે ભાગ જગા ગયે
 હઠે સાતપરહે હીબખકે બહે પાયે શોક જનાખ કે
 હુંઈ ખાતેં રાઝ વન્યાઝકી ને હુઝુર પેશે ખુદા હોગયે
 યે ખીયાલ થા અને રોઝો શબ હમેં હાજહાજ કહીંગેસખ
 વેહનખીકેરોઝયે પાકપર ગયે ઈસ ગરઝસે તોકયા ગયે
 ને ફીરાકે શાહમેં ધુલગયે તો શુનાહ સખ ચહીં ધુલ ગયે
 બચા ખુન દીલ ઉસેપીજયે રહાલખતે દીલ ઉસે ખાગયે
 તેરે બાદ તાહીરનાતખ્વાન યે કહીંગે લોગ જહાં તહાં
 વેહ કલામ લીખ્યાહે નાતમેં કે જહાં મેં ધુમ મચા ગયે

શેર ૮ ગઝલ નં. ૧૪

બ રહાહું દિનકે કદમેપર મચલનેકે લીયે
 હસરતોં દીલમેં તખ્તપલીહે નીકલનેકે લીયે

માસતરે ગમસે ઉઠા લીજીયે મરીઝે હીજકો
 નળી મજબૂર હું કરવટ બદલનેકે લીયે
 યા મોહોમદ નફસ શેતાનસે બચા લીજો મુઝે
 મુસત એક હથ અઝદહા બનકર નીમલનેકે લીયે
 ખારોખસસે પાક રહેતી હે શરીઅતકી સળક
 કયા મીલા હે સાફ રસ્તા મુજકો ચલનેકે લીયે
 મરતે દય તકે લી રહા મુજહલ દુશમન આપકા
 આપહોઝખમેં મયા કમ બખત જલનેકે લીયે
 સર ઉઠાલો અતનાજી ચાહો યહાં અય સર કશો
 મુસત અદહે વહાં ફરીશતે સરકુચલનેકે લીયે
 કરલે જો કરના હે ગાફીર મોત હે સરપર બળી
 સુબહ ગુઝરી શામ આઈ દીન હે હલનેકે લીયે
 યે ન છેળેગી કીસીકો દમ નીકાલે ગી જફર
 હે અજલકા ઠાંવ એકદીન સખપે ચલનેકે લીયે
 કેસે કેસે યાર હમદમ ચલ દીયે સુએઅદમ
 રહે ગયા તાહર કદે અફસોસ મલને કે લીયે

શોર ૭. મઝલ નં. ૧૫.

પરેશાં અગર મેરી ઉમ્મત રહેગી
 તો દીવપે મેરે એક મુસીબત રહેગી
 મોહોબત મુજહે અપની ઉમત સે યારખ
 હમેશાં સેહેતાકયામત રહેગી
 ન બખશેગા જમ તક સમ ઉમતકો યારખ
 હમેશાં કો તુજસે શીકાયત રહેગી
 જો એક ઉમતી મેરા દોજખમેં હોયા
 તો મેહફૂમ મુજસે લી જનત રહેગી
 બવક તે વીલાહત લી ઉમતકા ગમ યા
 લહદ મેં લી ઉમતી મોહોબત રહેગી

કમલ મનકે દીનમંત્ર પરશાં ન હું જા
તેરે કમલ સે દોહડો કુવલ રહેગી
રહેગા સદા નામ બાકી ખુશકા
ન તાહેર ન તાહેરની સુરત રહેગી

સેર ૭. ગઝલ નં. ૧૧

યાનબી આપકી કુરકત તો ગવારાહી નહી
કોઈ તુમ સા મુઝે દુનીયામેં ખ્યારા હી નહી
આન કર દામને રેહમત મેં છુપાવો મોલા
હું યુનેગાર કહી મેરા ગુબરા હી નહી
આસરાં હે તો ફકત અપને ખુશકા હે મુઝે
અબ કીસીકા મુઝે દુનીયામેં સહારાહી નહી
હુસ્ને યુ સુકમે બી હે હુસ્ને મોહોમદ ખ્યારા
કોઈ ઈસ શાનકા મેહખુબ દીલ આરાહી નહિ
હે મરીઝાને મોરોબતપે ખુશકી રેહમત
વોહ દીયા દરદ કે છસ દરદકા આરાહી નહી
હું બહોત આપકી કુરકતમેં પરેશાં ખાતર
એક ફકત ગમસે જુરાં હાલ હમારાહી નહી
ફેલી સાક અઝીઝોને નીગાહેતાહેર
હમતો સમકે હે મગર કોઈ હમારાહી નહી

હર કીસમકી કીતાબે મીશનેકા પતા.

મેનેજર વકીલ જુકડીયો.

ત્રીન દરવાઝા અહેમદાબાદ.

